КОМПАС і КЛИНОК

COMPASS and BLADE

RACHEL
GREENLAW

РЕЙЧЕЛ ГРІНЛОВ

КОМПАС І КЛИНОК

Переклад з англійської
Антона Саввіна

Львів
Видавництво Старого Лева
2026

УДК 821.111(73)-312.9
Г 85

Originally published in the English language by
HarperCollins Publishers Ltd. under the title:
COMPASS AND BLADE

Text copyright © Rachel Greenlaw 2024

Translation © The Old Lion Publishing House LLC [2025],
translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd.

Rachel Greenlaw asserts the moral right to be acknowledged
as the author of this work.

Грінлов Рейчел

Г 85 Компас і клинок [Текст] : роман / Рейчел Грінлов ; пер. з англ. Антон Саввін. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2026. — 408 с.

ISBN 978-966-448-571-2

Селище Роузвер відоме своїми підступними підводними скелями, що потопили чимало кораблів. Місцеві мешканці не раз користувалися цим, аби грабувати залишки суден і таким чином виживати. Міра — одна з тих, хто сміливо пірнає в глибини океану в пошуках скарбів і коштовностей. Хвилі кличуть її душу, а безмежний океан манить усе далі й далі.

Та одне невдале пограбування перевертає життя острова догори дригом: новий капітан варти ув'язнює ватажка селища й батька Міри, прирікаючи їх на страту. Щоб урятувати рідних, Міра вирушає з незнайомими мореплавцями на пошуки таємничих скарбів, які залишила після смерті її мати.

Які відкриття чекають дівчину в безкраїх глибинах океану? І чи зможе вона розкрити темну сімейну таємницю, поховану серед хвиль?

УДК 821.111(73)-312.9

© Рейчел Грінлов, текст, 2024
© Дейзі Девіс, карта та ілюстрації, 2024
© Ніко Делорт, ілюстрація з обкладинки, 2024
© HarperCollinsPublishers Ltd, дизайн обкладинки 2024
© Антон Саввін, переклад з англійської, 2026
© Видавництво Старого Лева, українське видання, 2026

ISBN 978-966-448-571-2 (*укр.*)
ISBN 978-0-00-866473-2 (*англ.*)

Усі права застережено

Присвячую Розі та Іззі.
Люблю вас до Місяця й назад,
та до всіх зірок між ними

Дика Північ
Арнгели
Гайборн
Бухта Вітання
Порт Грейн
Порт Тренн
Щасливі Острови
Шлях Фінніківа
Еннор
Пенскало
Далекі Острови
Роузвер
Пенвіт
Моргана

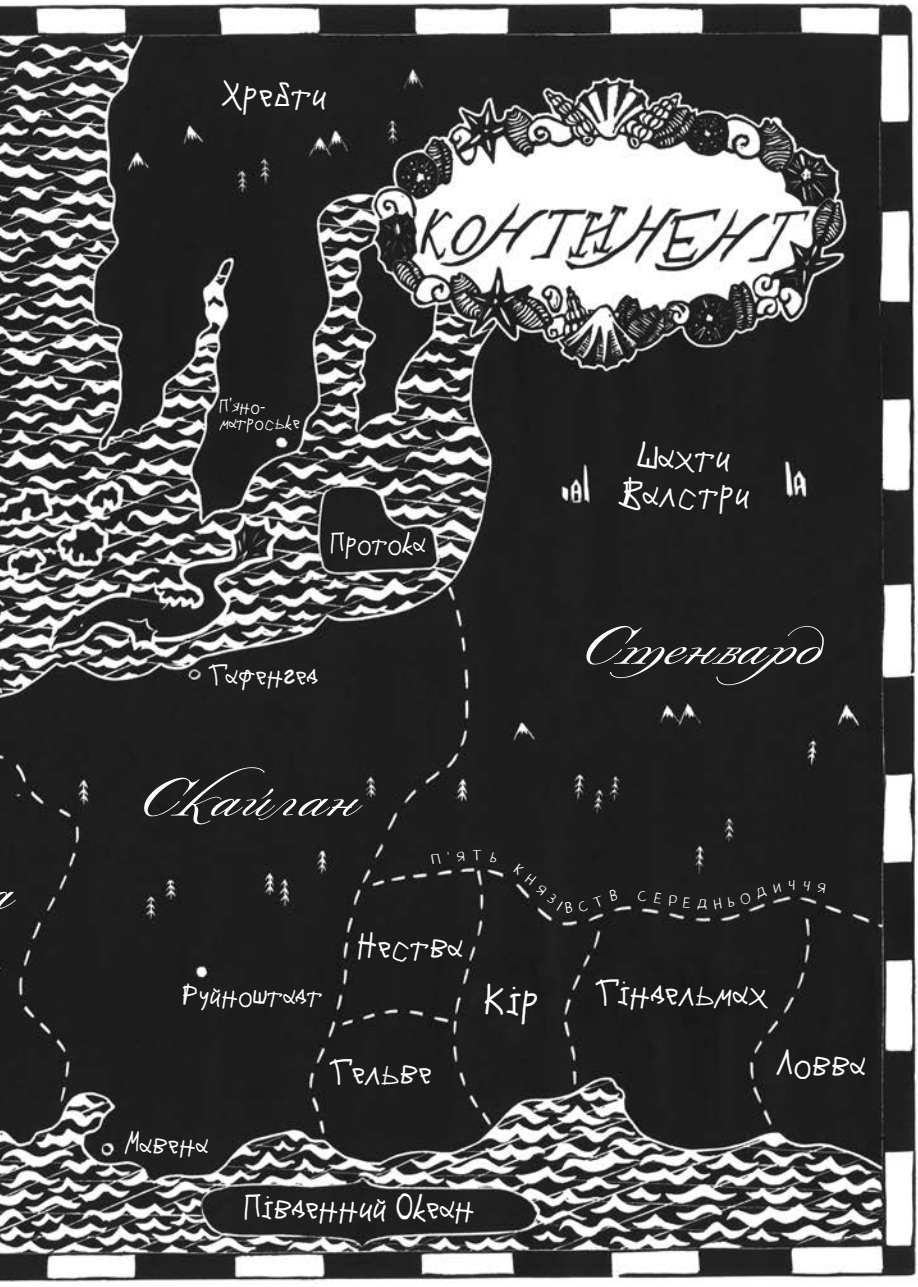
Хребти
КОНТИНЕНТ
П'яно-матроське
Шахти
Валстри
Протока
Стенвард
Гафенгеа
Скайган
П'ять князівств середньодиччя
Нества
Руйноштаат
Кір
Гінаельмах
Гельве
Ловва
Мавена
Піваенний Океан

РОЗДІЛ 1

Я БІЖУ, НАЛЯКАНА ГРОМОМ. Поки блискавка розрубує небо, освітлюючи пісок спалахом, я бачу корабель. Силует. Звіра, що бореться за життя у воді. Його труп розкидає вантаж, а деревина потріскалася та роздулася. Я зітхаю, затримуючи подих, поки спотикаюся через камені. Вітер жбурляє дощ мені на шкіру, гострі бризки холоду б'ють мені по вилицях.

— Чи я запізно? — запитую себе, коли підходжу до купки людей на пляжі.

Рука шукає мою, а мозолясті пальці стискають мої.

— Ти мерзнеш, Міро, — каже мій батько, чиї блакитні очі ховаються під складками капюшона. — Візьми мої рукавички, коли підеш.

Я киваю, обходячи те, що ми обоє знаємо: вони мені не потрібні. Щойно я торкнуся води, я більше не відчуватиму холоду. Рухаючись до лінії, я знаходжу своє місце вздовж слизького каната. Ще шестеро зі мною. Ще шестеро острів'ян, в крові у яких — пісня моря, які

можуть триматися в океанській воді та не піддаватися їй так легко. Але ніхто з них не протримається так довго, як я. Ніхто з них не вміє знаходити тепло під хвилями.

Я торкаюся каната, і він шорстко треться об мої долоні. Будить мене. Запалює вогонь у моїй крові. Я кидаю погляд на корабель, уявляючи передсмертні стогони моряків. Моє серце стискається, а у венах я відчуваю тепле поколювання. Я народжена для цього — припливу, піни, холоду. Я готова.

Я врятую стільки, скільки зможу. Ми всі рятуватимемо.

Але ми ніколи не скажемо їм правди. Що це *ми* запалюємо багаття між скелями. Що це ми — той маяк, що манить їхніх керманичів. Що це ми розбили їхній корабель об наші скелі, щоби пограбувати їх, відібрати весь вантаж, який можна з'їсти чи продати.

Так ми виживаємо.

Аґнес прямо переді мною, і її кулак охоплює канат, ніби щось обіцяючи. Це її робота — перерубати канати, щоби вантаж із корабля поплив до групи на березі. Я обертаюся та бачу, як мені підморгує Кай. Він буде зі мною і рятуватиме, скільки зможе.

Рев моря відлунює у моїх грудях, і я б'ю ноги об пісок, у ногу з іншими. Ми працюємо як одне ціле, і я підлаштовую свій ритм під решту присутніх. Цього сезону ми не втратили нікого, жодного з тієї сімки, що пливе до розвалин. І минулого теж.

— На рахунок три! Всі разом!